

[C. F. Sørensen.]

Jeg erkender, at Spørgsmaalet er stort. Det drejer sig ikke alene om at beskytte det vigtigste, der findes, Mænds, Kvinders og Børns Liv. Foruden Menneskene er der jo andre Værdier i Samfundet, kostbare Bygninger, kostbare Samlinger, Fabriksanlæg, og det er en naturlig Opgave at beskytte disse Værdier mod Ulykker af den her omtalte Art. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling.

Man kan tillægge saadanne Foranstaltninger større eller mindre Værdi, men givet er det, at man ikke i alle Forhold, hvad man end laver, hvor meget man end ofrer, kan sikre en By mod Faren fra Luften. Den kommer vel som oftest som en Tyv om Natten og spreder sine Ulykker i Mørket, og store Mennesketab og Ødelæggelser af Værdier vil i saa Fald ikke kunde undgaas, hvor meget et Samfund end har sikret sig. Men bliver der ingenting gjort, bliver Ulykkerne selvfølgelig større, og derfor billiger mit Parti og jeg, at der foretages noget, at der gøres, hvad der kan vedrørende de Forhold, som her drøftes.

Ved Gennemlæsningen af det Lovforslag, der er kommet fra det høje Folketing, er jeg stødt paa et enkelt Punkt, som jeg mangler en Forklaring paa. Det gaar jo saadan lidt halvvrask i disse Dage, og det er lidt svært at følge med, men jeg har opdaget, at der i § 3 er gaaet nogle Ord ud, nemlig Ordene „i paakommende Tilfælde“. § 3 i Regeringsforslaget siger bl. a. følgende:

„De i § 2 omhandlede Planer skal indeholde Bestemmelse om, hvem der i paakommende Tilfælde under Politiets Overledelse skal have Ledelsen.“

Disse Ord „i paakommende Tilfælde“ er gaaet ud af Lovforslaget, som det er vedtaget i Folketinget. Det synes altsaa, som om Politiet skal have hele Ledelsen. Jeg er ikke i Stand til i Øjeblikket at vurdere, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert i dette Forhold, thi her spiller forskellige Faktorer ind. Vi ved, at Politiet har sin store Opgave, sin store Myndighed, Militæret har sin Opgave og sin Myndighed, men der er ogsaa noget i dette Land, der hedder Kommunalbestyrelser. De har vel nok ikke saa megen Myndighed, men de har en vis Pligt til at skaffe de Penge frem, der for en Del skal bruges til disse Foranstaltninger.

Jeg vilde derfor gerne med disse Bemærkninger bede den højtærede Indenrigsminister om blot at ville give mig et Par forklarende Ord om, hvor meget det betyder, at „i paakommende Tilfælde“ er gaaet ud.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget.

Stensballe: Det foreliggende Lovforslag er en videre Udbygning af den for 3 Aar siden vedtagne Lov, som herved bringes ind i et mere positivt Leje. Det maa ogsaa anses for nødvendigt, naar henses til, hvorledes Forholdene har udviklet sig ikke mindst i de sidste tre Aar, og naar henses til, hvor uendelig lidt der i Virkeligheden er naaet gennem den Lov, som nu bliver afløst.

Jeg maa beklage, at den højtærede Minister ikke har haft Magt til at faa dette Lovforslag frem til Behandling tidligere paa Samlingen. Først den 18. Marts er Lovforslaget fremsat, og først den 24. Marts har det været til første Behandling i Folketinget. Ikke engang i tre Uger har Lovforslaget altsaa været til Behandling i Rigsdagen, og det er jo Forklaringen paa, at vi faar en saa stakket Tid til Behandlingen, en Tid saa knap, at man næsten maa sige, det er uforsvarligt. Jeg maa give en af Ordførerne i det andet høje Ting Ret, naar han siger, at selv derovre, hvor man har haft Udvalgsbehandling, har Forholdene været saadan, at man ikke har kunnet naa at faa gennemarbejdet Forslagets Enkeltheder. Det synes for øvrigt, som om den ærede Ordfører for Socialdemokratiet her i Tinget er af samme Opfattelse, naar han kritiserer, at der er foretaget en Ændring i det oprindelige Forslag, og stiller Forespørgsel til Ministeren om en Detaille af den Art. Lige saa lidt som jeg ser mig i Stand til at gaa ind paa andre Enkeltheder i Lovforslaget, lige saa lidt kan jeg udtale mig om, hvad den ærede Ordfører har fremhævet her — skulde det ske, maatte det i hvert Fald ske i et Udvalg, men det tillader Tiden jo ikke, saadan som Forholdene ligger.

Da Loven i udpræget Grad bliver en Bemyndigelseslov for Ministeren, kan man maaske ogsaa sige, at det ikke kommer saa meget an paa Enkelthederne. Efter min Opfattelse er der opnaaet væsentlige Forbedringer i det andet høje Ting. Linierne er blevet trukket fastere op, baade med